

Pastiersky list Zboru biskupov ECAV k Vianociam 2020

Milé sestry a milí bratia,

tohtoročné Vianoce sú v mnohom iné. V rámci kalendára prišli síce v rovnakom čase, ale slávime ich za iných spoločenských okolností. Rok 2020 sa zapíše do novodobých dejín ako čas spomalenia sveta. Dve pandemické vlny, ktoré udreli s plnou silou, zasiahli a poznačili život všetkých nás. Vedci, odborníci, lekári hľadajú cestu – znamenie, ktoré by ukázalo východisko z napätia a zatiaľ neprehľadnej situácie zápasu o ľudský život. Okolnosti, na ktoré sme neboli pripravení, odhalili nielen pravdu o stave spoločnosti, ale najmä pravdu o stave nášho vnútorného a hodnotového sveta. Svet spoznal krehkosť vlastných materiálnych základov, museli sme sa vyrovnáť s rôznymi obmedzeniami, na ktoré sme neboli zvyknutí. Avšak spoznali sme aj pravdu o ľudskom srdci, v ktorom sa zrkadlí množstvo nenávisti, zloby, nespokojnosti a nepriateľstva. Máme nádej, že svet dostane v najbližšom čase ako vianočný dar riešenie súčasnej situácie v podobe bezpečnej vakcíny, ktorá dokáže uchrániť ľudské telo.

Otázne je ale riešenie bolesti ľudskej duše, hodnotových spoločenských pomerov a medziľudských vzťahov. Svet potrebuje vianočné znamenie, ktoré mu pomôže znovu nájsť hodnotu lásky v záplave nenávisti, hodnotu pokory v ostňoch pýchy, hodnotu múdrosti a prezieravosti v klamlivom svete poloprávd a konšpirácií. Mnohí si aj dnes kladú otázku, či sa môže niečo zmeniť k lepšiemu. Vianoce sú pozitívnou Božou odpoveďou, že nový začiatok je možný. To, čo Adam stratil, v Kristovi nám Boh vrátil. Vianoce totiž nie sú len sprítomnením biblických historických udalostí pred 2000 rokov, ale sú aktuálnou Božou túžbou narodiť sa v tomto čase, v týchto životných okolnostiach. Boh nečakal na ideálne podmienky, aby sa mohol narodiť. Slovo sa stalo telom, lebo sa naplnil čas. Boh sa rodí do okolností, v ktorých sa práve nachádzame.

Aj keď sme sa narodili ako ľudia, často sa správame ako bohovia. No znamením Vianoc sú práve tí, ktorí nerobia samých seba bohom, ale v ktorých sa rodí niečo Božie v moci Ducha. Ani dnešná doba nepotrebuje viac chladnokrvných Herodesov, ktorí iným dávajú pociťovať, kto je tu kráľom. Potrebuje vianočných ľudí, ktorí oslovení Božím konaním slúžia tajomstvu vianočnej lásky. Boh zostupuje na zem. To je spôsob, ako sa rodí niečo Božie – zostupovať dole, empaticky sa skláňať k blízkym, vidieť svet, radosti aj problémy ich očami.

V pokore zostúpiť aj vo vlastnom srdci a nájsť v ňom zabudnuté vianočné dieťa, jeho úprimnosť, úžas nad vecami, spontánnosť a oddanosť – to je ďalšie Božie znamenie. „*Ak nebudete ako deti, nikdy nevojдете do nebeského kráľovstva.*“ Vydajme sa aj my na túto vianočnú cestu, bratia a sestry. Dnešný svet potrebuje znamenie, ktoré mu prinesie nádej zmeny. Potrebuje vianočných ľudí, ktorí prinášajú hodnoty, vytvárajú zmysluplné a láskavé vzťahy, čo Biblia definuje pojmom „Božie kráľovstvo“. Boh si hľadá cestu, spôsob, miesto, aby sa mohol v nás narodiť. A dáva nám k tomu moc Ducha, moc Slova a spoločenstvo – to sú nástroje, aby aj cez nás mohol prinášať nový život. Túži, aby sme sa tomuto svetu stali živým znamením.

Betlehemskí pastieri oslovení anjelským posolstvom dostávajú znamenie, ktoré zadefinovalo GPS súradnice a ktoré evanjelista Lukáš definuje slovami: „... a toto vám bude

znamením: *nájdete nemluvniatko, obvinuté plienkami, ležať v jasliach.*“ Vianočné znamenie, ktoré nám má pomôcť nájsť podstatu Vianoc aj zmysel života. Obviníme ho aj my plienkami viery, aby nezomrelo v chlade sveta? Obvíjame aj v rodinách plienkami starostlivej duchovnej výchovy naše deti, aby v ich srdciach to betlehemske dieťa rástlo a napredovalo, a aby nezahynulo v chlade ľahostajnosti? V týchto časoch myslíme na všetkých, ktorí sa s láskou starajú o chorých, starých, poznačených rôznymi životnými tragédiami. Sú to vzácne vianočné ruky, ktoré dokážu obvinúť pozornosťou, láskou i pomocou toho, kto je v telesnej či duchovnej núdzi. Buďme vďační za všetkých, ktorí sa starali alebo starajú o hodnoty a duchovný život, aby narodený Boží Syn v srdci nezahynul. Oni sú vianočným znamením nového, Božieho sveta a nádejou zmeny.

Posledným vianočným znamením sú jasle – miesto, kde môžeme nájsť Krista. Jasle boli miestom dennej obživy, pri jasliach sa stretali všetci hľadajúci obživu. Naše rodiny majú byť jasľami uprostred, ktorých leží Boží dar. Kristus sa chce stať duchovným pokrmom a túži ležať uprostred nás, teda mať trvalé miesto medzi nami. Nechce odísť, chce ležať v našich srdciach. Rodiny uprostred ktorých leží moc lásky, obety, krásy aj radosti života sú znamením Božieho sveta pre dnešný svet. Uložme ho a nechajme Krista ležať, nachádzajme mu miesto v tomto nehostinnom svete. Aby sme sa my sami, Božou mocou zrodení, Jeho láskou obvinutí a Jeho prítomnosťou nasýtení, stali vianočným znamením tomuto svetu.

Prajeme vám, milí bratia a milé sestry, aby tohtoročné Vianoce boli „iné“. Nech je ich posolstvo pre nás znamením, že Bohu sa tento svet nevymkol z rúk. Práve naopak, Jeho ruky vložili do stredu samého seba. Nech sú pre nás osobným pozvaním vydať sa na spoločnú cestu s betlehemským dieťaťom. Nech sú naše rodiny jasľami, kde Kristus bude rásť, domovom, kde bude prebývať v Duchu lásky a pokoja. Domovom, kde nájdete vnútorný pokoj, atmosféru prijatia, porozumenia aj nových životných výziev. Aby sa hĺbka vzájomných vzťahov pretavovala do úprimnej pomoci tým, ktorí stratili znamenie a zmysel života. Lebo dnes už nie betlehemskej hviezdy jas, ale svetlo Božej lásky v nás, musí svetu a bližným ukázať, že Kristus sa v nás narodil.

V Božom svetle prežité vianočné sviatky a celý nový rok 2021 vám z úprimného srdca prajú

Ivan Elko
generálny biskup ECAV

Ján Hroboň
biskup ZD ECAV

Peter Mihoč
biskup VDECAV